DIRECTIVE

DIRECTIVA 2007/14/CE A COMISIEI

din 8 martie 2007

de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții ale Directivei 2004/109/CE privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE [1], în special articolul 2 alineatul (3) litera (a), articolul 5 alineatul (6) primul paragraf, articolul 5 alineatul (6) litera (c), articolul 9 alineatul (7), articolul 12 alineatul (8) literele (b)-(e), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2), articolul 21 alineatul (4) litera (a), articolul 23 alineatul (4) punctul (ii) și articolul 23 alineatul (7),

având în vedere avizul tehnic al Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CERVM) [2],

întrucât:

(1) Directiva 2004/109/CE instituie principiile generale pentru armonizarea obligațiilor de transparență privind deținerea drepturilor de vot sau a instrumentelor financiare care conferă dreptul de a achiziționa acțiuni existente împreună cu dreptul de vot. Aceasta urmărește să asigure că, prin divulgarea unor informații exacte, complete și furnizate la momentul potrivit, cu privire la emitenții de valori mobiliare, încrederea investitorilor este garantată pe termen lung. În mod similar, solicitând emitenților să fie informați despre tranzacțiile care modifică participațiile importante în capitalul societăților, directiva urmărește să asigure că aceștia din urmă pot informa publicul în permanență.

(2) Normele de aplicare a reglementărilor privind obligațiile de transparență ar trebui, în mod similar, să fie redactate astfel încât să asigure un nivel înalt de protecție a investitorilor, să stimuleze eficacitatea pieței și să fie aplicate în mod uniform.

(3) În ceea ce privește procedurile conform cărora investitorii vor fi informați despre opțiunea emitentului pentru statul membru de origine, este necesar ca astfel de opțiuni să fie divulgate conform aceleiași proceduri aplicabile informațiilor reglementate din Directiva 2004/109/CE.

(4) În ceea ce privește elementele minime ale setului condensat de declarații financiare semestriale, în cazul în care acel set nu este stabilit în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate, acestea trebuie redactate astfel încât să se evite formarea unei imagini înșelătoare a activelor și pasivelor, a situației financiare și a rezultatului financiar ale emitentului. Conținutul rapoartelor semestriale ar trebui redactat astfel încât să asigure un grad de transparență adecvat față de investitori, printr-un flux regulat de informații privind rezultatele emitentului, iar aceste informații ar trebui prezentate astfel încât să faciliteze compararea lor cu informațiile furnizate în raportul anual din anul precedent.

(5) Emitenții de acțiuni care creează conturi consolidate în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate (IAS) și cu standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) ar trebui să aplice aceeași definiție a tranzacțiilor între părțile afiliate în rapoartele anuale și semestriale prevăzute în Directiva 2004/109/CE. Emitenții de acțiuni care nu creează conturi consolidate și care nu sunt obligați să aplice IAS și IFRS ar trebui, în rapoartele lor semestriale prevăzute în Directiva 2004/109/CE, să aplice definiția tranzacțiilor între părțile afiliate stabilită în Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale [3].

(6) Pentru a beneficia de derogarea de la obligația de notificare a participațiilor importante prevăzută de Directiva 2004/109/CE în cazul acțiunilor cumpărate exclusiv pentru compensare și reglare, durata maximă a „ciclului de reglare pe termen scurt” ar trebui să fie cât mai scurtă posibil.

[1] JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

[2] CERVM a fost înființat prin Decizia 2001/527/CE a Comisiei din 6 iunie 2001 (JO L 191, 13.7.2001, p. 43).

[3] JO L 222, 14.8.1978, p. 11. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 224, 16.8.2006, p. 1).

(7) Pentru ca autoritatea competentă în cauză să poată controla respectarea derogării creatorilor de piață de la obligația de notificare a informațiilor privind participațiile importante, creatorul de piață care dorește să beneficieze de această derogare ar trebui să anunțe că acționează sau intenționează să acționeze în calitate de creator de piață și să specifice acțiunile sau instrumentele financiare pe care le are în vedere.

(8) Desfășurarea activităților de creare de piață în deplină transparență este deosebit de importantă. Astfel, creatorul de piață ar trebui, la cererea autorităților competente respective, să poată identifica activitățile desfășurate în legătură cu emitentul în cauză și, în special, acțiunile sau instrumentele financiare deținute în scopul desfășurării activităților de creare de piață.

(9) În ceea ce privește calendarul zilelor de cotație, este necesar, în scopul facilitării aplicării, ca termenele să fie calculate în funcție de zilele de cotație din statul membru al emitentului. Cu toate acestea, pentru a încuraja transparența, ar trebui să se adopte dispoziții prin care fiecare autoritate competentă să informeze investitorii și participanții la piață despre calendarul zilelor de cotație aplicabil în diferitele piețe reglementate, situate sau care funcționează pe teritoriul său.

(10) În ceea ce privește circumstanțele în care se efectuează notificarea participațiilor importante, este necesar să se stabilească momentul în care obligația se aplică în mod individual sau colectiv, precum și modul în care aceasta va fi respectată în cazul mandatarilor.

(11) Este întemeiat să se presupună că persoanele fizice sau juridice exercită un nivel înalt de prudență când achiziționează sau cedează participații importante. În consecință, asemenea persoane vor avea foarte repede cunoștință despre astfel de achiziții sau cesiuni sau despre posibilitatea de a exercita drepturi de vot; prin urmare, este necesară introducerea unei perioade de timp foarte scurte după tranzacția în cauză ca perioadă după care se consideră că acestea sunt informate.

(12) Derogarea de la obligația de a reuni participațiile importante ar trebui să fie disponibilă doar întreprinderilor-mamă care pot demonstra că filialele lor, societăți de gestiune sau întreprinderi de investiții, îndeplinesc condițiile de independență necesare. Pentru a asigura transparența deplină, o declarație în acest sens ar trebui notificată *ex ante* autorității competente respective. În această privință, este important ca notificarea să menționeze autoritatea competentă care supraveghează activitățile societăților de gestiune conform condițiilor prevăzute în Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ([1]), indiferent dacă sunt autorizate în conformitate cu directiva respectivă, cu condiția ca, în ultimul caz, acestea să fie supravegheate în temeiul legislației naționale.

(13) În sensul Directivei 2004/109/CE, instrumentele financiare ar trebui luate în considerare în contextul notificării participațiilor importante, în măsura în care asemenea instrumente conferă deținătorului un drept necondiționat de a dobândi acțiunile subiacente sau posibilitatea de a achiziționa acțiunile subiacente sau lichidități la scadență. Prin urmare, instrumentele financiare nu ar trebui să includă instrumente care îi permit deținătorului să primească acțiuni în funcție de nivelul atins de prețul acțiunii subiacente la un anumit moment. Acestea nu ar trebui să acopere nici acele instrumente care îi permit emitentului de instrumente sau unui terț să acorde acțiuni sau lichidități deținătorului instrumentului la scadență.

(14) Instrumentele financiare din secțiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) care nu sunt menționate la articolul 11 alineatul (1) al prezentei directive a Comisiei nu sunt considerate instrumente financiare în sensul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE.

(15) Directiva 2004/109/CE stabilește obligații stricte în domeniul difuzării informațiilor reglementate. Simpla disponibilitate a informațiilor, care presupune obligația investitorilor de a le căuta în mod activ, nu este, prin urmare, suficientă în sensul directivei respective. În consecință, difuzarea ar trebui să implice distribuirea activă a informațiilor de la emitenți către mijloacele media, pentru a ajunge la investitori.

(16) Sunt necesare standarde minime de calitate pentru difuzarea informațiilor reglementate pentru a garanta că investitorii, chiar dacă sunt rezidenți ai unui alt stat membru decât cel al emitentului, au acces egal la informațiile reglementate. Emitenții ar trebui să se asigure că acele standarde minime sunt îndeplinite, fie prin difuzarea personală a informațiilor reglementate, fie prin mandatarea unui terț în acest sens în numele lor. În ultimul caz, terțul ar trebui să aibă capacitatea de difuzare în condiții adecvate și să dispună de mecanisme adecvate pentru a se asigura că informațiile reglementate pe care le primește provin de la emitentul corespunzător și că nu există niciun risc semnificativ de deteriorare a datelor sau de acces neautorizat la informații confidențiale nepublicate. În cazul în care terțul furnizează alte servicii sau îndeplinește alte funcții, precum mijloace media, autorități competente,

([1]) JO L 375, 31.12.1985, p. 3. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 79, 24.3.2005, p. 9).

([2]) JO L 145, 30.4.2004, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/31/CE (JO L 114, 27.4.2006, p. 60).

burse de valori sau organismul însărcinat cu mecanismul de stocare desemnat oficial, astfel de servicii sau funcții ar trebui clar separate de serviciile și funcțiile referitoare la difuzarea informațiilor reglementate. Când sunt comunicate informații către mijloacele media, pentru a facilita și accelera prelucrarea informațiilor, emitenții sau terții ar trebui să acorde prioritate utilizării mijloacelor electronice și formatelor tip din domeniu.

(17) În plus, prin intermediul standardelor minime, informațiile reglementate ar trebui difuzate într-un mod care garantează cel mai larg acces public posibil și, dacă este posibil, accesul simultan la publicul din interiorul și exteriorul statului membru de origine al emitentului. Aceasta nu aduce atingere dreptului statelor membre de a solicita emitenților să publice parțial sau integral informațiile reglementate în jurnale și nici posibilității emitenților de a publica informațiile reglementate disponibile pe propriul lor website sau pe alte website-uri accesibile investitorilor.

(18) Ar trebui să se poată declara echivalență atunci când regulile generale de divulgare ale unor țări terțe oferă utilizatorilor o evaluare inteligibilă și, în general, echivalentă a situației emitenților care le permite să adopte decizii similare situației în care li s-ar fi furnizat informațiile conform obligațiilor prevăzute în Directiva 2004/109/CE, chiar dacă obligațiile nu sunt identice. Cu toate acestea, echivalența ar trebui limitată la substanța informațiilor relevante și nu ar trebui acceptată nicio excepție privind termenele fixate de Directiva 2004/109/CE.

(19) Pentru a stabili dacă un emitent dintr-o țară terță întrunește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2004/109/CE, este important să se asigure consecvența cu Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar [1], în special cu elementele referitoare la informațiile financiare istorice care trebuie incluse în prospect.

(20) În ceea ce privește echivalența obligațiilor de independență, o întreprindere-mamă a unei societăți de gestiune sau a unei întreprinderi de investiții înregistrată într-o țară terță ar trebui să poată beneficia de derogarea prevăzută la articolul 12 alineatul (4) sau (5) din Directiva 2004/109/CE, indiferent dacă autorizarea este obligatorie în temeiul legislației din țara terță pentru ca societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții controlată să poată desfășura activități de gestiune sau activități de gestiune a portofoliului, cu condiția respectării anumitor condiții de independență.

(21) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește normele de aplicare pentru articolul 2 alineatul (1) litera (i) punctul (ii), articolul 5 alineatul (3) paragraful al doilea, articolul 5 alineatul (4) teza a doua, articolul 9 alineatele (1), (2) și (4), articolul 10, articolul 12 alineatele (1), (2), (4), (5) și (6), articolul 12 alineatul (2) litera (a), articolul 13 alineatul (1), articolul 21 alineatul (1), articolul 23 alineatele (1) și (6) din Directiva 2004/109/CE.

Articolul 2

Procedura pentru alegerea statului membru de origine

[Articolul 2 alineatul (1) litera (i) punctul (ii) din Directiva 2004/109/CE]

În cazul în care emitentul alege un stat membru de origine, această alegere se publică în conformitate cu aceeași procedură aplicabilă informațiilor reglementate.

Articolul 3

Elementele minime ale declarațiilor financiare semestriale neconsolidate

[Articolul 5 alineatul (3) paragraful al doilea din Directiva 2004/109/CE]

(1) Elementele minime ale setului condensat de declarații financiare semestriale, în cazul în care acel set nu este stabilit în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, sunt în conformitate cu alineatele (2) și (3) ale prezentului articol.

(2) Bilanțul și contul de profit și pierdere rezumate cuprind fiecare dintre titlurile și subtotalurile incluse în cele mai recente declarații financiare anuale ale emitentului. Se includ linii suplimentare în cazul în care, în urma omisiunii lor, declarațiile financiare semestriale ar oferi o imagine înșelătoare a stării activelor și pasivelor, a situației financiare și a rezultatului financiar ale emitentului.

[1] JO L 149, 30.4.2004, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1787/2006 (JO L 337, 5.12.2006, p. 17).

În plus, se includ următoarele informații comparative:

(a) bilanțul de la încheierea primelor șase luni ale anului financiar curent și bilanțul comparativ de la încheierea anului financiar precedent;

(b) contul de profit și pierdere pentru primele șase luni ale anului financiar curent, precum și, după doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, informații comparative pentru perioada similară a anului financiar precedent.

(3) Notele explicative includ următoarele:

(a) informații suficiente pentru a asigura comparabilitatea declarațiilor financiare semestriale condensate cu declarațiile financiare anuale;

(b) informații suficiente și explicații pentru a garanta înțelegerea corectă de către utilizator a oricăror modificări semnificative ale sumelor și a oricăror evoluții apărute pe durata semestrului în cauză, care se reflectă în bilanț și în contul de profit și pierdere.

Articolul 4

Principalele tranzacții între părțile afiliate

[Articolul 5 alineatul (4) teza a doua din Directiva 2004/109/CE]

(1) În rapoartele de gestiune intermediare, emitenții de acțiuni divulgă, ca tranzacții principale între părțile afiliate, cel puțin următoarele:

(a) tranzacțiile dintre părțile afiliate care au avut loc în primele șase luni ale anului financiar curent și care au afectat substanțial situația financiară sau rezultatele întreprinderii în acea perioadă;

(b) orice modificări ale tranzacțiilor dintre părțile afiliate descrise în ultimul raport anual care ar putea avea un efect substanțial asupra situației financiare sau a rezultatelor întreprinderii în primele șase luni ale anului financiar curent.

(2) În cazul în care emitentul de acțiuni nu trebuie să creeze conturi consolidate, acesta divulgă cel puțin tranzacțiile dintre părțile afiliate menționate la articolul 43 alineatul (1) punctul 7b din Directiva 78/660/CEE.

Articolul 5

Durata maximă a „ciclului de reglare pe termen scurt" obișnuit

[Articolul 9 alineatul (4) din Directiva 2004/109/CE]

Durata maximă a „ciclului de reglare pe termen scurt" obișnuit este de trei zile de cotație de la data tranzacției.

Articolul 6

Mecanismele de control ale autorităților competente în privința creatorilor de piață

[Articolul 9 alineatul (5) din Directiva 2004/109/CE]

(1) Creatorul de piață care dorește să beneficieze de derogarea prevăzută la articolul 9 alineatul (5) din Directiva 2004/109/CE notifică autoritatea competentă din statul membru de origine al emitentului, cel târziu în termenul prevăzut la articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE, despre desfășurarea sau intenția de desfășurare a activităților de creare de piață pentru un anumit emitent.

În cazul în care creatorul de piață încetează să desfășoare activități de creare de piață pentru emitentul în cauză, notifică în mod corespunzător autoritatea competentă.

(2) Fără a aduce atingere aplicării articolului 24 din Directiva 2004/109/CE, în cazul în care creatorului de piață care dorește să beneficieze de derogarea prevăzută la articolul 9 alineatul (5) din directiva respectivă i se solicită de către autoritatea competentă a emitentului să identifice acțiunile sau instrumentele financiare deținute în scopul activității de creare de piață, creatorului de piață i se permite să efectueze această identificare prin orice mijloace verificabile. Doar în cazul în care creatorul de piață nu are capacitatea de a identifica acțiunile sau instrumentele financiare în cauză i se poate solicita să le mențină într-un cont separat în scopul acelei identificări.

(3) Fără a aduce atingere aplicării articolului 24 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, în cazul în care un acord de creare de piață între creatorul de piață și bursa de valori și/sau emitent este obligatoriu în temeiul legislației naționale, creatorul de piață furnizează, la cerere, un asemenea acord autorității competente.

Articolul 7

Calendarul zilelor de cotație

[Articolul 12 alineatele (2) și (6) și articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

(1) În sensul articolului 12 alineatele (2) și (6) și al articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE, trebuie aplicat calendarul zilelor de cotație din statul membru de origine al emitentului.

(2) Fiecare autoritate competentă publică pe website-ul său calendarul zilelor de cotație a diferitelor piețe reglementate situate sau care funcționează pe teritoriul aflat sub jurisdicția sa.

Articolul 8

Deținătorii de acțiuni și persoanele fizice sau juridice prevăzute la articolul 10 din directiva privind transparența, obligate să notifice participațiile importante

[Articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE]

(1) În sensul articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE, obligația de notificare ce apare imediat după ce procentul de drepturi de vot atinge pragurile aplicabile sau este inferior sau superior acestor praguri în urma unor tranzacții, precum cele menționate la articolul 10 din Directiva 2004/109/CE, constituie o obligație individuală care revine fiecărui deținător de acțiuni sau fiecărei persoane fizice sau juridice prevăzute la articolul 10 al directivei respective sau ambelor categorii, în cazul în care procentul de drepturi de vot deținute de către fiecare parte atinge pragul aplicabil sau este inferior sau superior acestui prag.

În cazurile prevăzute la articolul 10 litera (a) din Directiva 2004/109/CE, obligația de notificare este o obligație colectivă care revine tuturor părților la acord.

(2) În cazurile prevăzute la articolul 10 litera (h) din Directiva 2004/109/CE, în cazul în care un deținător de acțiuni acordă procura pentru o adunare a deținătorilor de acțiuni, notificarea se poate face sub forma unei notificări unice în momentul acordării procurii, cu condiția ca notificarea să specifice în mod clar situația care rezultă în urma operațiunii, în privința drepturilor de vot, la momentul în care mandatarul nu va mai putea exercita drepturile de vot cum dorește.

Dacă, în cazurile prevăzute la articolul 10 litera (h), mandatarul primește una sau mai multe procuri pentru o adunare a deținătorilor de acțiuni, notificarea se poate face sub forma unei notificări unice în momentul primirii procurilor, cu condiția ca notificarea să specifice în mod clar situația care rezultă în urma operațiunii, în privința drepturilor de vot, la momentul în care mandatarul nu va mai putea exercita drepturile de vot cum dorește.

(3) Atunci când obligația de a efectua o notificare revine mai multor persoane fizice sau juridice, notificarea se poate face sub forma unei notificări comune unice.

Cu toate acestea, utilizarea unei notificări comune unice nu poate exonera niciuna dintre persoanele fizice sau juridice în cauză de răspunderile care le revin în privința notificării.

Articolul 9

Circumstanțele în care persoana care depune notificarea a aflat despre achiziție sau cesiune sau despre posibilitatea de exercitare a drepturilor de vot

[Articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE]

În sensul articolului 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, deținătorul de acțiuni sau persoana fizică sau juridică menționată la articolul 10 din directiva respectivă se consideră a fi informat (informată) în legătură cu achiziția, cesiunea sau posibilitatea de exercitare a drepturilor de vot în termen de două zile de cotație de la data tranzacției.

Articolul 10

Condițiile de independență care trebuie respectate de societățile de gestiune și de întreprinderile de investiții care furnizează servicii de gestiune individualizată a portofoliului

[Articolul 12 alineatul (4) primul paragraf și articolul 12 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2004/109/CE]

(1) În sensul derogării de la reunirea participațiilor prevăzute la articolul 12 alineatul (4) primul paragraf și la articolul 12 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2004/109/CE, o întreprindere-mamă a unei societăți de gestiune sau a unei întreprinderi de investiții respectă următoarele condiții:

(a) nu trebuie să se implice prin acordarea de instrucțiuni directe sau indirecte sau prin orice alte mijloace în privința exercitării drepturilor de vot deținute de societatea de gestiune sau de întreprinderea de investiții respectivă;

(b) societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții trebuie să fie liberă să exercite, independent de întreprindere-mamă, drepturile de vot anexate activelor pe care le gestionează.

(2) O întreprindere-mamă care dorește să beneficieze de derogare notifică, fără întârziere, următoarele informații autorității competente din statul membru de origine al emitenților ale căror drepturi de vot sunt anexate participațiilor gestionate de societățile de gestiune sau de întreprinderile de investiții:

(a) o listă a numelor societăților de gestiune și ale întreprinderilor de investiții respective, indicând autoritățile competente care le supraveghează sau lipsa unei autorități competente de supraveghere, dar fără trimitere la emitenții în cauză;

(b) o declarație prin care, în cazul fiecărei asemenea societăți de gestiune sau întreprinderi de investiții, întreprinderea-mamă îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1).

Întreprinderea-mamă trebuie să actualizeze continuu lista menționată la litera (a).

(3) În cazul în care întreprinderea-mamă intenționează să beneficieze de derogări numai cu privire la instrumentele financiare prevăzute la articolul 13 din Directiva 2004/109/CE, aceasta notifică autorității competente din statul membru de origine al emitentului numai lista prevăzută la alineatul (2) litera (a).

(4) Fără a aduce atingere aplicării articolului 24 din Directiva 2004/109/CE, o întreprindere-mamă a unei societăți de gestiune sau a unei întreprinderi de investiții trebuie să poată demonstra autorității competente din statul membru de origine al emitentului, la cerere, că:

(a) structura organizațională a întreprinderii-mamă și a societății de gestiune sau a întreprinderii de investiții este de așa natură încât permite exercitarea drepturilor de vot independent de întreprinderea-mamă;

(b) persoanele care decid asupra modalității de exercitare a drepturilor de vot acționează independent;

(c) în cazul în care întreprinderea-mamă este un client al propriei societăți de gestiune sau întreprinderi de investiții sau deține participații în activele gestionate de societatea de gestiune sau de întreprinderea de investiții, există un mandat clar, în scris, pentru o relație de independență reciprocă între întreprinderea-mamă și societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții.

Obligația de la litera (a) implică cel puțin că întreprinderea-mamă și societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții trebuie să instituie politici și proceduri scrise, concepute în mod rezonabil pentru a preveni distribuirea de informații între întreprinderea-mamă și societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții în ceea ce privește exercitarea drepturilor de vot.

(5) În sensul alineatului (1) litera (a), „instrucțiune directă” înseamnă orice instrucțiune transmisă de întreprinderea-mamă sau de o altă întreprindere controlată de întreprinderea-mamă care specifică modalitatea de exercitare a drepturilor de vot de către societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții în anumite situații.

„Instrucțiune indirectă” înseamnă orice instrucțiune generală sau particulară, indiferent de forma acesteia, care este transmisă de întreprinderea-mamă sau de o altă întreprindere controlată de întreprinderea-mamă și care limitează libertatea societății de gestiune sau a întreprinderii de investiții în ceea ce privește exercitarea drepturilor de vot pentru a sprijini interesele de afaceri specifice ale întreprinderii-mamă sau ale altei întreprinderi controlate de întreprinderea-mamă.

Articolul 11

Tipurile de instrumente financiare care conferă dreptul de a achiziționa, exclusiv din propria inițiativă a deținătorului, acțiuni cărora le sunt anexate drepturi de vot

[Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

(1) În sensul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE, se consideră instrumente financiare valorile mobiliare și contractele de opțiuni, contractele la termen, contractele swap, contractele la termen pe rata dobânzii și orice alte contracte derivate, în conformitate cu prevederile din secțiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE, cu condiția ca acestea să confere dreptul de a achiziționa, exclusiv din propria inițiativă a deținătorului, în temeiul unui acord formal, acțiuni cărora le sunt anexate drepturi de vot și care sunt deja emise, ale unui emitent ale cărui acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

Deținătorul instrumentului trebuie să posede, la scadență, dreptul necondiționat de a achiziționa acțiunile subiacente sau libertatea de a achiziționa asemenea acțiuni.

Un acord formal înseamnă un acord obligatoriu, conform legii aplicabile.

(2) În sensul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE, deținătorul reunește și notifică toate instrumentele financiare în sensul alineatului (1) cu privire la același emitent subiacent.

(3) Notificarea solicitată în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE cuprinde informațiile următoare:

(a) situația care rezultă în urma operațiunii, în termeni de drepturi de vot;

(b) după caz, seria întreprinderilor controlate prin intermediul cărora se dețin efectiv instrumente financiare;

(c) data atingerii sau depășirii pragului;

(d) pentru instrumentele cu o perioadă de exercitare, o indicare a datei sau a perioadei de timp în care acțiunile vor fi sau vor putea fi achiziționate, după caz;

(e) data scadenței sau expirării instrumentului;

(f) identitatea deținătorului;

(g) numele emitentului subiacent.

În sensul literei (a), procentul de drepturi de vot se calculează în funcție de numărul total de drepturi de vot și capital, conform ultimei divulgări de către emitent în temeiul articolului 15 din Directiva 2004/109/CE.

(4) Perioada de notificare coincide cu cea prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE și în dispozițiile de punere în aplicare conexe.

(5) Notificarea se face către emitentul acțiunii subiacente și autoritatea competentă din statul membru de origine al acestui emitent.

În cazul în care un instrument financiar se referă la mai multe acțiuni subiacente, se face o notificare separată către fiecare emitent al acțiunilor subiacente.

Articolul 12

Standardele minime

[Articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

(1) Difuzarea informațiilor reglementate în sensul articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE se efectuează conform standardelor minime prevăzute la alineatele (2)-(5).

(2) Informațiile reglementate se difuzează astfel încât să se asigure difuzarea către un public cât mai larg posibil și într-un timp cât mai scurt posibil în statul membru de origine sau în statul membru menționat la articolul 21 alineatul (3) din Directiva 2004/109/CE și în celelalte state membre.

(3) Informațiile reglementate se comunică mijloacelor media sub forma unui text integral, needitat.

Cu toate acestea, în cazul rapoartelor și al declarațiilor menționate la articolele 4, 5 și 6 din Directiva 2004/109/CE, această obligație se consideră îndeplinită dacă anunțul referitor la informațiile reglementate este comunicat mijloacelor media și indică, pe lângă mecanismul desemnat în mod oficial pentru stocarea centralizată a informațiilor reglementate, menționat la articolul 21 din directiva respectivă, website-ul pe care sunt publicate documentele în cauză.

(4) Informațiile reglementate se comunică mijloacelor media astfel încât se asigură securitatea comunicării, se reduce la minimum riscul de deteriorare a datelor și de acces neautorizat și se oferă siguranță în privința sursei informațiilor reglementate. Securitatea primirii informațiilor este garantată prin remedierea cât mai rapid posibil a oricăror erori sau întreruperi din fluxul comunicării informațiilor reglementate.

Emitentul sau persoana care a solicitat admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată fără acordul emitentului nu este responsabilă de erorile sistemice sau deficiențele din mijloacele media în care au fost comunicate informațiile reglementate.

(5) Informațiile reglementate se comunică mijloacelor media într-o manieră care menționează în mod clar că informațiile sunt reglementate, identifică în mod clar emitentul în cauză, subiectul informațiilor reglementate, precum și ora și data transmiterii informațiilor de către emitent sau de către persoana care a solicitat admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată fără acordul emitentului.

La cerere, emitentul sau persoana care a solicitat admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată fără acordul emitentului comunică autorității competente, în ceea ce privește orice divulgare de informații reglementate, următoarele:

(a) numele persoanei care a transmis informațiile către mijloacele media;

(b) detaliile privind validarea securității;

(c) ora și data transmiterii informațiilor către mijloacele media;

(d) mijlocul prin care informațiile au fost transmise;

(e) după caz, detaliile privind orice restricție impusă de către emitent asupra informațiilor reglementate.

Articolul 13

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, raportul de gestiune anual trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

(a) un tablou fidel al evoluției și rezultatelor întreprinderii și al situației emitentului, precum și o descriere a principalelor riscuri și incertitudini cu care se confruntă acesta, astfel încât evaluarea să prezinte o analiză echilibrată și cuprinzătoare a evoluției și rezultatelor întreprinderii și a situației emitentului, corespunzătoare dimensiunii și complexității întreprinderii;

(b) o indicație a oricăror evenimente importante care au avut loc de la încheierea anului financiar;

(c) indicații privind dezvoltarea viitoare probabilă a emitentului.

În măsura în care este necesar pentru înțelegerea evoluției, a rezultatelor sau a situației emitentului, analiza menționată la litera (a) conține indicatori-cheie ai performanței de natură financiară și, după caz, de natură nefinanciară în legătură cu activitatea specifică a întreprinderii.

Articolul 14

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, se solicită un set condensat de declarații financiare pe lângă raportul de gestiune intermediar, iar acesta din urmă trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

(a) evaluarea perioadei acoperite;

(b) indicații privind dezvoltarea viitoare probabilă a emitentului pentru ultimele șase luni din anul financiar;

(c) pentru emitenții de acțiuni și în cazul în care nu au fost deja divulgate continuu, principalele tranzacții între părțile afiliate.

Articolul 15

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (c) și la articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (c) și la articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, există una sau mai multe persoane din cadrul emitentului care sunt responsabile de informațiile financiare anuale și semestriale și, în special, de următoarele:

(a) conformitatea declarațiilor financiare cu cadrul aplicabil de prezentare a informațiilor sau cu setul de standarde de contabilitate;

(b) corectitudinea evaluării gestiunii din raportul de gestiune.

Articolul 16

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 6 din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 6 din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, un emitent are obligația de a publica rapoarte financiare trimestriale.

Articolul 17

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, crearea de conturi individuale de către întreprinderea-mamă nu este necesară, dar emitentul al cărui sediu social se află în țara terță respectivă trebuie, în procesul de creare a conturilor consolidate, să includă următoarele informații:

(a) pentru emitenții de acțiuni, calculul dividendelor și capacitatea de a plăti dividende;

(b) pentru toți emitenții, după caz, obligațiile minime de capital social și emisiile de lichidități.

În sensul echivalenței, emitentul trebuie, de asemenea, să poată furniza autorității competente din statul membru de origine informații suplimentare care au făcut obiectul unui audit despre conturile individuale ale emitentului ca entitate independentă, în ceea ce privește elementele informaționale menționate la literele (a) și (b). Aceste informații divulgate pot fi stabilite în conformitate cu standardele de contabilitate ale țării terțe.

Articolul 18

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) paragraful al doilea din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) paragraful al doilea din Directiva 2004/109/CE privind conturile individuale în cazul în care, conform legislației unei țări terțe, un emitent al cărui sediu social se află în țara terță respectivă nu trebuie să creeze conturi consolidate, dar trebuie să își creeze conturile individuale în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate recunoscute în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului [1] ca fiind aplicabile în cadrul Comunității sau cu standardele naționale de contabilitate ale țării terțe echivalente acestor standarde.

În sensul echivalenței, dacă astfel de informații financiare nu corespund standardelor respective, trebuie să fie prezentate sub forma unor declarații financiare reformulate.

În plus, conturile individuale trebuie să facă obiectul unui audit independent.

Articolul 19

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 12 alineatul (6) din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 12 alineatul (6) din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, perioada în care un emitent al cărui sediu social se află în țara terță respectivă trebuie să fie notificat în privința participațiilor importante și în care trebuie să divulge publicului aceste participații importante este în total egală cu șapte zile de cotație sau inferioară acestora.

Intervalele de timp pentru notificarea emitentului și divulgarea ulterioară pentru public de către emitent pot fi diferite de cele prevăzute la articolul 12 alineatele (2) și (6) din Directiva 2004/109/CE.

Articolul 20

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 14 din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 14 din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, un emitent al cărui sediu social se află în țara terță respectivă trebuie să respecte următoarele condiții:

(a) în cazul unui emitent căruia i se permite să dețină cel mult 5 % din propriile acțiuni la care sunt anexate drepturi de vot, trebuie să efectueze o notificare de fiecare dată când se atinge sau se depășește pragul respectiv;

(b) în cazul unui emitent căruia i se permite să dețină cel mult între 5 % și 10 % din propriile acțiuni la care sunt anexate drepturi de vot, trebuie să efectueze o notificare de fiecare dacă când se atinge sau se depășește pragul de 5 % sau pragul maxim;

(c) în cazul unui emitent căruia i se permite să dețină peste 10 % din propriile acțiuni la care sunt anexate drepturi de vot, trebuie să efectueze o notificare de fiecare dată când se atinge sau se depășește pragul de 5 % sau pragul de 10 %.

În sensul echivalenței, notificarea peste pragul de 10 % nu trebuie să fie obligatorie.

Articolul 21

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 15 din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 15 din Directiva 2004/109/CE în cazul în care, conform legislației țării respective, un emitent al cărui sediu social se află în țara terță respectivă trebuie să facă public numărul total de drepturi de vot și capitalul în termen de 30 de zile calendaristice de la creșterea sau descreșterea acestui număr total.

Articolul 22

Obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 17 alineatul (2) litera (a) și la articolul 18 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/109/CE

[Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE]

Se consideră că o țară terță stabilește obligațiile echivalente celor prevăzute la articolul 17 alineatul (2) litera (a) și la articolul 18 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, în ceea ce privește conținutul informațiilor despre adunări, în cazul în care, conform legislației țării respective, un emitent al cărui sediu social se află în țara terță respectivă trebuie să furnizeze cel puțin informații despre locul, ora și ordinea de zi a adunărilor.

[1] JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

Articolul 23

Echivalența privind testul de independență pentru întreprinderile-mamă ale societăților de gestiune și ale întreprinderilor de investiții

[Articolul 23 alineatul (6) din Directiva 2004/109/CE]

(1) Se consideră că o țară terță stabilește condițiile de independență echivalente celor prevăzute la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă în cazul în care, conform legislației țării respective, o societate de gestiune sau o întreprindere de investiții în temeiul articolului 23 alineatul (6) din Directiva 2004/109/CE trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții trebuie să fie liberă, în orice situație, să exercite independent de întreprinderea-mamă drepturile de vot anexate activelor pe care le gestionează;

(b) societatea de gestiune sau întreprinderea de investiții trebuie să ignore interesele întreprinderii-mamă sau ale oricărei alte întreprinderi controlate de întreprinderea-mamă ori de câte ori apar conflicte de interese.

(2) Întreprinderea-mamă respectă obligațiile de notificare prevăzute la articolul 10 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din prezenta directivă.

În plus, în cazul fiecărei societăți de gestiune sau întreprinderi de investiții în cauză, întreprinderea-mamă emite o declarație prin care respectă condițiile prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol.

(3) Fără a aduce atingere aplicării articolului 24 din Directiva 2004/109/CE, întreprinderea-mamă trebuie să poată demonstra autorității competente din statul membru de origine al emitentului, la cerere, că obligațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă sunt respectate.

Articolul 24

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de 12 luni de la data adoptării acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la textul acestor dispoziții și la un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 25

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 8 martie 2007.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei